Viktorie Nikiforová: Sebastian Kurz musel být zničen jako Salvini. Jeho konzervatismus spojený s politickou suverenitou Rakouska byl a je trnem v oku revolucionářům v Bruselu i ve Washingtonu

- CZ24 News | 15. října 2021

RAKOUSKO: Viktorie Nikiforová analyzuje příběh kancléře Sebastiana Kurze, jehož konzervatismus spojený s politickou suverenitou Rakouska byl a je trnem v oku revolucionářům v Bruselu i ve Washingtonu

Mladý Metternich, Alpský Trump, Srdcový kluk, Malý Hitler – rakouský kancléř Sebastian Kurz má mnoho přezdívek! Mimo jiné také Zázračné dítě nebo Mozart.

Nejmladší ministr zahraničí na světě a nejmladší rakouský kancléř v historii zahájil svou politickou kariéru v sedmnácti letech. Dnes, v pětatřiceti letech, je Kurz skutečnou politickou těžkou vahou. Jeho náhlá rezignace na post kancléře vyvolala celosvětový šok.

O svých předcích a minulosti své rodiny rakouský kancléř prakticky mlčí. Jeho matka byla oficiálně učitelka a otec inženýr, oba věřící katolíci. Zlí jazykové však mladého Kurze nařkli, že se narodil se stříbrnou lžičkou v ústech.

„Ježdění na koni, golf, prosecco, plesy ve vídeňské opeře – to byl jeho životní styl,“ říká sociolog Bernhard Heinzlmaier.

To všechno neodpovídá profesnímu profilu jeho rodičů, ale takových mezer je v Kurzově životopise mnoho. Život jeho přítelkyně Susanne Thierové, vysoce postavené úřednice ministerstva financí, je rovněž velmi tajemný. Ví se jen, že se seznámili, když jim oběma bylo 18 let, a od té doby se jejich cesty nerozdělily, ačkoli neuzavřeli manželství.

Kurzova cesta do politiky

Mladého Kurze přivedl za ruku do politiky Markus Figl, vnuk Leopolda Figla, slavného rakouského politika, který byl svého času – krátce po válce – také nejmladším kancléřem v zemi. Tento rodinný klan se hlásí ke konzervativnímu programu a opírá se o hodnoty katolického náboženství a klasického kapitalismu. A dědí se v něm také vysoké pozice v Rakouské lidové straně (ÖVP).

Pod Figlovými křídly udělal Sebastian Kurz rychlou kariéru v mládežnické sekci ÖVP a stal se jejím předsedou. V 25 letech byl jmenován ministrem pro integraci a v 27 letech ministrem zahraničních věcí. Byl tak zaneprázdněný, že zanechal studia na univerzitě, aniž by získal diplom.

„Jak bude vypadat vedle Lavrova a Steinmeiera?“ – hrozili se tehdy kritici mladého talentu.

Od samého začátku provázela Kurze láska i nenávist veřejnosti. Na jedné straně jeho fotografie neopouštěly titulní stránky novin. Jeho bundy a ponožky se staly populárním tématem. Jakmile se

objevil na veřejnosti, obklopily ho davy fanynek, které si s ním pořizovaly selfie – a proč ne, rakouský kancléř vypadá dobře. Na druhou stranu vážné politické figury – v úctyhodném stáří, s regáliemi a vráskami – brblaly, že je to všechno malichernost, která brzy přejde.

Zázračné dítě se však nevzdávalo a ukázalo se jako zdatný diplomat. Vídeň se pod jeho vedením stala jedním z předních center světové politiky. Zde byla vyjednána dohoda s Íránem. I Vladimír Putin zde vykonal státní návštěvu.

Katolický konzervativec

V roce 2016 se mladému Metternichovi podařilo zdánlivě nemožné. Na naléhání Kurze, který překonal odpor německého establishmentu a osobně Angely Merkelové, byla zablokována „balkánská trasa" – cesta do Evropy pro nelegální migranty z Afriky a Blízkého východu. To výrazně snížilo zátěž EU a umožnilo bloku nějakým způsobem přežít migrační krizi. Rakousko zároveň vystupovalo jako následník Rakouska-Uherska – ochránce slovanských zemí coby bývalých držav před invazí z Východu.

V květnu 2017 se Kurz stal předsedou ÖVP a již v prosinci nastoupil do funkce rakouského kancléře. Místní liberálové propadli hysterii. Rakouská levice Kurze nenáviděla už v době, kdy byl ministrem pro integraci. Prosadil zákon o povinné výuce němčiny ve školách pro děti migrantů a zákaz nošení burky. Byl také proti sňatkům homosexuálů, a tvrdil, že již existující zákon o partnerství je pro homosexuály dostatečný. Kromě toho je otevřený katolík, což je v dnešní době téměř politický smrtelný hřích.

Levicoví odpůrci Kurze přezdívají „Baby Hitler". „Rakouské cestování časem! Konečně je možné zabít Hitlera jako dítě!" – baví se docela podivně německý satirický časopis Titanic.

Ani u pravice Kurz nepochodil. Tím, že se dohodl na koalici se Stranou svobody, která je na evropské poměry poměrně radikální, chytře podchytil jejich program. Především šlo o bolavé téma migrantů. Lídr ÖVP snížil dávky pro migranty a jejich rodiny, přísně kontroloval příliv nově příchozích, vedl kampaň za rakouské národní hodnoty a integraci imigrantů. Po stažení amerických vojsk z Afghánistánu otevřeně prohlásil, že jeho země nepřijme žádné afghánské uprchlíky.

Ohebný diplomat

Kancléř však zároveň tvrdě potlačil jakékoli nacionalistické výstřelky. Když zjistil, že novozélandský terorista, který vystřílel mešitu v Christchurchu, převáděl peníze rakouským identitářům, požadoval, aby byli okamžitě rozprášeni. A opět se na něj snesla záplava urážek – tentokrát od pravicových radikálů. Kancléře – hvězdu a naději evropských konzervativců – označili za „Sorosova poskoka".

Leč něco pravdy na tom bylo. Když Viktor Orbán vyhostil Evropskou univerzitu George Sorose z Maďarska, Kurz okamžitě navrhl, aby skandální oligarcha přestěhoval univerzitu do Vídně. Kancléř se pravidelně setkává jak se starým Sorosem, tak s jeho synem Alexandrem.

Vedle toho se Kurzovi daří přátelit se s Trumpem a celou jeho rodinou. To mu však nebrání v tom, aby se účastnil tajných setkání lídrů velkých technologických firem, která pořádá majitel společnosti Alphabet Eric Schmidt, ačkoli všichni vědí, že IT oligarchové Trumpa nesnášejí.

Pro své opatrné mlčení ve skandálních záležitostech byl Kurz doma přezdíván Tichý kancléř. Jeho manévrování a schopnost přátelit se s naprosto protichůdnými lidmi přivádí k zuřivosti všechny radikály – jak na levici, tak na pravici. Pro Rakousko se však takový kancléř ukázal být skutečným darem. Země se zatí rok od roku těšila trvalému hospodářskému růstu. Vídeň znovu získala svůj

někdejší lesk a stala se jedním z center světové diplomacie.

Nepohodlný politický suverén

V roce 2018 Kurz pozval Vladimíra Putina a svérázným způsobem oslavil 50. výročí dodávek plynu z Ruska: Rakouská společnost ÖMV podepsala s Gazpromem smlouvu do roku 2040. Díky tomu je dnes zatím Rakousko ušetřeno celoevropské energetické krize.

To už Kurzovi samozřejmě nemohlo projít. Američtí "spojenci" si začali dělat starosti. Jak je možné, že ve zdánlivě zcela ovladatelné Evropě s její sterilní politickou elitou se najednou objeví takovýto bystrý státník s odvahou vést suverénní politiku?

Na všechno má svůj názor – a nebojí se ho vyjádřit. Seznam Kurzových ideových zločinů proti globalistické agendě je vpravdě nekonečný. Jeden den hájí Viktora Orbána, druhý den podporuje Visegrádskou čtyřku. Nebo si klidně vyhlašuje, že *„není třeba zničit světovou ekonomiku, abychom zachránili planetu před změnou klimatu*". Nebo že *„bez Ruska nemůže být v Evropě mír*". S tím bylo třeba urychleně něco udělat.

Levicoví politici živení Georgem Sorosem zahájili na sociálních sítích informační válku proti rakouskému kancléři. Letos v létě vyšlo najevo, že Kurzova přítelkyně čeká dítě. Hateři okamžitě začali zřizovat tagy na téma „malý Hitler bude mít vlastní dítě".

Americké ministerstvo zahraničí uvedlo, že američtí diplomaté ve Vídni jsou obtěžováni ruskými tajnými službami. Server Politico napsal, že „ze zázračného politického dítěte se stal zločinný manipulátor". Německé noviny, které poslušně slouží americkým zájmům, konstatovaly, že kancléř má „zálibu v nacistické rétorice". Ptáte se, o co konkrétně šlo? Vykřikoval snad na veřejnosti „Sieg Heil!"? Ne, pouze několikrát použil slovo „vlast".

V době, kdy byl Kurz na služební cestě, prohledali jeho kancelář. Rakouské státní zastupitelství obviňuje jeho zaměstnance z toho, že z rozpočtových prostředků provedli několik průzkumů, které ho prý stavěly do výhodného světla.

Údajně došlo i na nějaké platby redaktorům novin Österreich. Toto obvinění zní obzvlášť podivně. Kurz je sám o sobě hvězdou. Jeho Instagram sleduje přibližně 350 000 lidí. Blogeři a influenceři diskutují o barvě jeho ponožek a lajkují jeho fotky. Novináři opravdu nepotřebují úplatky, aby o něm byli ochotni psát.

Rezignací k triumfálnímu návratu?

Ať už za útokem na Kurze stojí kdokoli, je zřejmé, že Washington ani Brusel o takovéto výrazné politiky nestojí. Podle stejného schématu jako v případě kancléře nyní globalistické elity ničí Mattea Salviniho – vůdce italské Ligy severu.

Nicméně voliči Kurze nadále podporují. Mnozí političtí analytici ve Vídni se domnívají, že jeho rezignace je pouze obratným politickým tahem. V roce 2019 odešel úplně stejným způsobem po Ibizagate. Šlo o absurdně vykonstruovanou provokaci proti předsedovi Svobodných Heinzi-Christianu Strachemu. Kurz tehdy s touto stranou rozbil koalici a rezignoval. A vzápětí vyhrál nové volby a znovu stanul v čele vlády země. Je zábavně příznačné, že novou koalici pak kancléř neuzavřel se Svobodnými, ale se svými úhlavními protivníky – Zelenými.

Nyní jsou to právě Zelení, kdo se snaží Kurze ze všech sil potopit. Je však docela dobře možné, že i jim zvoní hrana. *„Kurz jim to všem vrátí,*" ujišťuje redaktor německého bulvárního deníku Bild,

„a *natře to hlavně Zeleným.*“

Dokud zůstává lídrem ÖVP a udržuje si přízeň voličů, má k tomu Kurz dobré předpoklady. Ne nadarmo se mu říká rocková hvězda. A co by to bylo za rockovou hvězdu bez comebacku?

Odejít a vrátit se je oblíbený trik Alpského Trumpa.

AUTOR: Viktorie Nikiforová

PŘEKLAD/ UVEŘEJNIL: Protiproud